

Csicsói Hírmondó

Csicsó időszakosan megjelenő ingyenes lapja
X. évfolyam 3. jubileumi száma, 2022. december 21.

Tíz éve, 2012. december 21-én ezekkel a sorokkal kezdtünk:

Eljött egy nap, egy születésnap. Öröm napja ez, mikor újjászületik egy rég várt Lélek. Ez a nap, ma van. Eljött az idő, hogy egy új dolog, egy Újság induljon útjára, melyet EGY közösség hoz létre, EGY közösségről szól, EGY közösséghez jut el. Szeretnénk kéthavonta tartalommal megtölteni. Ha igény lenne rá, gyakrabban is.

Csicsó csodálatos hely, mely tele van olyan értékekkel, melyek a világon máshol nem találhatóak. Szeretnénk bemutatni Csicsó lakosait, akik sokat tettek vagy tesznek a falu közösségéért. Szeretnénk mindenkihez eljuttatni olyan információkat, melyek a falu életének mindennapjait mutatják be. Kevesen tudnak a falu régi hagyományairól, melyek mára feledésbe merültek. Ezeket szeretnénk feleleveníteni. Jövőbe is szeretnénk tekinteni, közösen terveket szőni, melyeket közösen meg is valósítunk. Ki, hogyan képzei el a falu jövőbeli életét? Községünk határában számos természeti világörökség

van, melyről az utóbbi időben keveset hallani. Késztettünk elő játékos fejtörőket, játékokat. Szeretnénk segíteni a vállalkozók tevékenységét. Kiemelt és jövőbe tekintő az óvoda és az iskola élete, ahova gyermekeink járnak. Szeretnénk, ha ez a lap független lenne mindenféle politikai széljárástól.

December 21. Ez a nap minden évben különleges Földünk életében. Az éjszakák már rövidülnek. EGYre Világosabb lesz. Véget ér egy folyamat, mely június 21-től indul. Eddig tartott EGY korszak. Földünk fő folyamata a kiáradás lesz az összehúzóadás helyett. Folyamatok indulnak kifelé ható irányba. Rügyek pattannak az első tavaszi napsütés hatására, megjelennek a levelek, virágok, majd megjelennek a terméskezdeményezések, beérnek az első gyümölcsök, hogy utána, június 21, után meghozzák a termésüket az érés, az összehúzóadás folyamatában. Ezen termések táplálják a mi testünket.

Kicsiny falum szép tájain
Nyugszik szívem örökül.
Madarak zengenek a lombokon
Hangyák nyüzsögnek mindenhol.

Élő világ körülöttem
Hol tiszta víz fakad,
Újra éled a természet
A nagy fa alatt.

Krónika zárul

Ajtó tárul
Egyszer
Talán

Zord idők elmúltak
Választott a nép
Reméljük a jövőben
Csengő utca majd zenél.

Van aki álmra szenderül,
Megtette a dolgát,
Szelek ébresztik majd
Ha szükség lesz rá.

Kiscsillag harangocskája

Karácsonyi mese

Egyre jobban közelgett, lépegetett az ünnepe. Minden angyalnak meg volt a maga feladata, mindenki tudta a dolgát, csak Kisangyal téblábolt és nem tudta hova álljon, mit csináljon.

Jaj, már megint itt vagy a lábam alatt! - szólt rá az egyik nagy angyal.

Találj magadnak valami elfoglaltságot, nem látod, hogy nekünk mennyi sok a dolgunk? - hallatszott innen- onnan a sürgölődő angyalok csoportja felől.

Kisangyal szomorúan hajtotta le a fejét. Hát ő most már teljesen fölösleges? Neki nem ad senki feladatot, még egy icurka-picurkát sem, még egy akkorát sem, mint a bárányfelhők fodrán az esőcsepp?

Szomorúan leült az egyik sarokba és búsan gondolt barátjára, Kiscsillagra. Lehet, hogy neki jobb dolga van, mint neki. Lehet, hogy ki sem látszik a feladatokból, míg ő, csak itt látatlankodik a nagyok között és mindenki rászól, hogy menjen máshová.

A nagy angyalok már kezdték díszíteni a hatalmas karácsonyfát, amely olyan nagy volt, hogy még a csúcsát sem lehetett látni. Szebbnél szebb gömbök, apró, csillogó kis figurák kerültek elő, a díszes dobozokból, melyeket a nagyobb angyalok óvatos mozdulattal raktak fel az aranyos zöldben fénylő fa ágaira.

Tudod Kisangyal, ez az Élet Fája, erre csak olyan díszek kerülhetnek, amelyek már nagyon régtől megvannak, még a földi éden idejéből, mint Ádám-Éva almája, a körbe tekeredő csigavonal, a kígyó vagy a folytonos élet formája és a paradicsommadarak. Ezek semmiképp sem hiányozhatnak az Élet Fájáról. - magyarázta az egyik főangyal, aki éppen a nagy díszes dobozokat szedte elő, melyekben szebbnél szebb díszek lapultak.

Te, azonban nem nyúlhatsz egyikhez sem, mert még összetörnéd őket, ezért jobb lesz, ha más elfoglaltságot keresel magadnak! - mondták a nagy angyalok egyszerre és már mentek is a feladataikat végezni.

Kisangyal nem szólt semmit, csak egy apró könnycseppet törölt ki a szeméből. De, hát nem lehet szomorú, semmiképpen, mert a

szomorúság semmire sem jó. Fogta hát kis lámpáját, amiben nem is olyan régen, még Kiscsillag ült és máris repült a nagy mindenségbe, hátha meglátja Kiscsillagot.

Kiscsillag, Kiscsillag, merre vagy! - csilingelte csengő hangján. Azonban senki sem választott. Nagy szomorúság kezdett ereszkedni Kisangyal szívére, amikor egy éppen arra forgó fürge és vidám bolygócska szólította meg.

Mit kiáltozol Kiscsillag után, ne itt keresd, hanem lent a Földön!

Lent a Földön? Minek ment a Földre, hiszen onnan egyedül nem tud visszajönni? - csodálkozott Kisangyal.

Minek, minek, hát azért, mert elhatározta, hogy szerez egy kis harangocskát és azt csak a Földön lehet megszerezni. - magyarázta a kisbolygó.

Honnan tudod? - csodálkozott Kisangyal.

Onnan, hogy nekem elárulta, mert bennem megbízott. Tudta, hogy senkinek sem áru-lom el a tervét, de neked megmondtam, mert keresed őt. - azzal tovább pörgött, forgott a kisbolygó nagy vidáman a saját tengelye körül és a forgás máris messzire sodorta Kisangyaltól.

Kisangyal most már mindent értett. Jaj, hát az ő kis barátja biztosan őt akarja megajándékozni azzal kis harangocskával! És ő meg ahelyett, hogy kitalálna valami hasznosat, itt kesereg fölöslegesen töltve angyalidejét. Hej, de jó, hogy ezzel a kis bolygóval találkozott, és máris tettere készen, ügyesen lesuhant a Földre. Tudta hol kell keresnie Kiscsillagot, mert az angyalok mindent tudnak, ezért egyenesen a város szélén lévő, üvegfüvő mester műhelye elé szállt. Óvatosan körülnézett, nehogy valaki észrevegye, hogy itt van, majd belesett a műhely ablakán.

Az üvegfüvő műhelyben nagy fényesség volt és forróság. Az üvegfüvő mester éppen dolgozott valamin. Egy hosszú csövet tartott az égő láng fölé, amelynek végén kemény üvegdarab volt. Amikor az üveg átforrósodott, megpuhult, ekkor a mester a csővel levegőt fújt a megolvadt, puha üvegbe. A levegő hatására a megolvadt üveg különböző mintákat vett magára. Egyszer gömb, máskor szilva, majd

körte alakot formázott. A körte alakú formákból a mester kis harangokat készített. Amikor az üveg megkeményedett, akkor az üvegfestő lánya, szép mintákat, kis csillagokat, növényi indákat festett a harangokra. Végül a harangocskák belsejébe aprócska üveggömböcskéket erősített egy vékony fonállal. Ez lett a harangocskák nyelve. Az üvegfestő lány két ujjá közé csippengette a harangokat, megrázta, hogy vajon megszólalnak e. Mind csodálatosan csilingelt, egyik szebben, mint a másik. Kisangyal egyik ámulatból a másikba esett. Ő még ilyen szépet nem látott, pedig fönt az angyaloknál is van ám sok mindenféle csodálatos dolog. Amint egyre figyelmesebben nézett befelé az ablakon, egyszer csak meglátta, hogy Kiscsillag barátja ott szikrázik a tűz közepén, amelyben az üvegfúvó mester az üveget olvasztotta.

Nahát, ez a Kiscsillag, hogy volt bátorsága beleülni a tűz közepébe - ámul el barátja bátorságán Kisangyal.

Ekkor az üvegfúvó mester befejezte a munkáját és hagyta, hogy kialudjon a tűz. Kiscsillag csak erre várt, egy óvatlan pillanatban szikra formában kipattant és már repült is ki az éppen kitárt ablakon. Egy szempillantás alatt ott lebegett Kisangyal előtt, az egyik csillagnyúlványán egy ezüstösen csillogó, üveg harangocskával.

Kiscsillag megrázta a pici harangot és az nyomban csilingelni kezdett.

Kisangyal ámulva hallgatta a kicsi harang hangját, annyira elbűvölte a harangocska hangja, hogy majdnem megfeledkezett az ünnepvárásról. Végül észbe kapott, hogy vissza kell menni a többi angyalhoz, nem maradhat sokáig a földön.

- Gyere Kiscsillag, repüljünk vissza oda, ahonnan jöttünk. Engem már biztosan keresnek a nagy angyalok!

Kiscsillag megölelte Kisangyalt, mert nagyon örült, hogy érte jött, hiszen nélküle nem tudott volna visszamenni a világűrbe. Összekapaszkodva repültek felfelé, az égi magasságokba, miközben állandóan csilingelt a kis üvegharang.

Az üvegfúvó mester és a lánya is felfigyeltek a különös csilingelésre, amikor be akarták csukni az ablakot.

- Bizony, itt a karácsony, lehet, hogy már az angyalok csilingelnek! Kislányom, éppen jókor

készültünk el a karácsonyi harangocskákkal, holnap vihetjük a vásárba! - dörmögte a mester és még utoljára ellenőrizte, rendesen kialudt-e a tűz, a kemencében.

Kiscsillag és Kisangyal annyira örültek az üveg harangocskának, hogy hol az egyik, hol a másik rázogatta. Még utoljára Kisangyal jól megrázta a harangocskát. Hangja teljesen betöltötte a nagy magasságokat, annyira, hogy még a nagy angyalok is meghallották, de még a nagy bolygók is, akik erre mérgelődni kezdtek, ugyan mire jó ez a csilingelés, borzasztóan zavarja őket a pályájukon. A nagy bolygók mérgelődésére azonban egyszerre megnémult a harangocska, nem csilingelt többé.

Jaj, mi történt Kiscsillag, mit rontottam el? - ijedt meg Kisangyal.

Kiscsillag megvizsgálta az üvegharangot és észrevette, hogy a sok rázástól a vékony szál elszakadt, amely a harang nyelvecskáját tartotta és az kiesett, elgurult, ki tudja hova.

Jaj, mit tettem! Én olyan ügyetlen vagyok! Ezt mondták a nagy angyalok is, ezért küldtek el, mert féltek, hogy elügyetlenkedek mindent, még az Életfa díszítését is! - jajongott Kisangyal, de többet már szólni sem tudott, mert olyan sírásba kezdett, aminek se vége, se hossza nem volt. Hulltak a könnyei, mint a záporosó. És ekkor csodák csodája, a könnyecseppek sorra üvegyöngyökké változtak és gurulni, forogni kezdtek a világűrben.

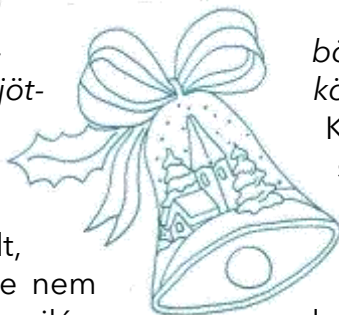
Nosza fogjunk el egy gyöngyszemet, ez jó lesz a harang nyelvének az elveszett helyett! - kiáltotta Kiscsillag és máris az egyik elgurulni készülő gyöngy felé kapott.

Sikerült Kisangyal, megvan a pici gömböcske, a harang nyelve, jó lenne valamivel bekötni a harang belsejébe, akkor újra csilingelne!

Kisangyal azonnal abba hagyta a sírást és gyorsan kihúzott a hajából egy aranyhajszálat, majd belekötötte a gömböcskét a pici harangba nyelvnek.

Csing-ling-ling. Csing-ling-ling - szólalt meg a harangocska nagy vidáman. Kiscsillag és Kisangyal boldogan táncra perdültek a harangocska szavára és örömmel repültek tovább a nagy magasságba, oda, ahol a bolygók járják megszokott útjukat és az angyalok díszítik az Életfáját.

Lőrincz Sarolta Aranka

Alkotni öröm

Igen, ez így igaz! Mert ezt az örömet láttam Textor Alfréd arcán, amikor a napokban megjelentem nála azzal a céllal, hogy meséljen nekem a kedvteléséről. Míg neje Éva helyet kínált, addig végigfutott a tekintetem Frédi sok alkotásán, melyek a nappalit díszítették. Megannyi váza, gyertyatartó, tálkák, asztal, szekrény, polcok, csillárok, székek, lépcsőkörlát és még sorolhatnám. Sok- sok év szorgos munkája terült a szemem elé.

Beszélgetésünket azzal kezdtük, hogy visszamentünk a múltba. Olyan régre, amikor Frédi kitanulta a géplakatos szakmát az alapiskola befejezése után. Mivel már iskolás korában szeretett a műhelyben dolgozni, barkácsolni, gyakran kiment a kastélyparkba fáért, ágakért, melyekből kicsi díszítő elemeket faragott. A középiskola után a helyi szövetkezetben kezdett dolgozni, ahol régi gépek alkatrészeiből összerakott magának egy faesztergát. Bár sosem látott ilyet élőben, mégis megpróbálkozott vele, és sikerült egyet összefabrikálnia. Később finomított is rajta. Vett hozzá újabb alkatrészeket, sőt vésőket is, hogy faragni is tudjon szép mintákat a szépen esztergályozott és csiszolt fára. Keményfával szeretett inkább dolgozni, de gyümölcsfák törzséből, vastagabb ágaiból, puha fából, hársfából is esztergályozott ki dolgokat. A faragáskor először lerajzolta az elképzelését, majd nekiveselkedett és egyre rutinosabbak lettek a mintái. A konyhaszekrény ajtaját is ő faragta ki, ahogy a szobai szekrény mintáit is.

Régebben pácolta a fát, ma már nem.

Szerinte mindegyik fának megvan a maga szép színe, csak variálni kell egymáshoz. Azt is kitalálta, hogy áramot vezetett a fába, amelyet először lekent szódbikarbónás vízzel, hogy aztán amikor az áramot belevezette, az áram hatására kirajzolódjon a fa erezete, vagyis a mintája. Mutatott is példát belőle, nagyon szép vázák készültek ezzel a technológiával. Ma már természetesen az interneten sok-sok ilyen technológiát tanulmányoz és alkalmanként ki is próbál. Ilyen a faanyag olajozása és viaszolása.

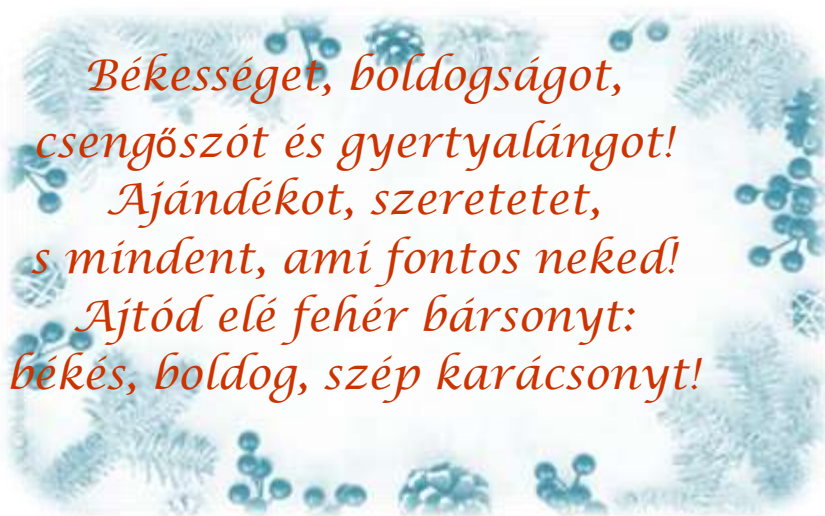
Ha masszív faanyagot tart a markában, melynek jól neki lehet tartani a viaszt, akkor felviszi rá azt. A hőtől felolvad a viasz és szépen beleragad a fába. Tiszta ruhával még átcsiszolja és kész a mű. Régebben lakkozott is, főleg a bútorokat, de sajnos az alapanyagok nagyon megdrágultak. Így is mindent külföldről kell rendelnie, igaz minőségi alapanyagokat kap kézhez.

Megkérdeztem, hogy számolta-e, mennyi alkotás került ki a keze alól. A felelet az volt, hogy több százat. Sokat elajándékozott gyermekeinek, rokonoknak, barátoknak. Sőt, még külföldre is kerültek ki ajándékba. Ahogy beszélgettünk mindig rámutatott egy alkotására és már mesélte is, hogy hogyan készítette el, miért úgy csinálta ahogy épp kinéz. Magával ragadó volt az a hév, ahogy beszélt a hobbjáról, melyet szerintem már mesterfokra emelt. Vassal kezdett munkálkodni egész fiatalon. Nyugdíjas korára azonban nemcsak alkot a fából, hanem olt is gyümölcsfákat, rózsafákat. Tele van a háza melletti kertje banán-, kivi-, almával és szebbnél szebb, illatos rózsával. Teszi a dolgát, ahogy van rá kedve, lehetősége, anyagja. Szívvel és lélekkel dolgozik. Akkor boldog igazán, ha gyermekei és unokái körében bemutatja

legújabb alkotásait. S ha látja, hogy elnyeri tetszésüket, akkor nekik is adja, hogy díszítsék velük otthonukat.

2022. december 12. Androvics Adrianna

Kőröspataki gróf Alois Hugo Alexander Georg
Guntram Maria (Bécs, 1931.3.28. - 2022.11.28., Bécs)

2022. december 8-án, a csicsói temetőben római katolikus szertartás szerint eltemették Kálnoky Alajos gróf urat, férjet, édesapát, nagypapát, dédapát, apóst, a Máltai rend szeretetlovagját, Stájerország arany érdemrendje kitüntetettjét és Frohnleiten város önkormányzata aranygyűrűjének hordozóját, Csicsó díszpolgárát.

Emlékét hálatelt szívvel őrizzük.

Zalka Lóránt

Csicsó

Zizegő nádasok, vizek és lápok földje,
Sem az ár, sem a gond nem tehette tönkre,
A szelíd gátőr a töltésen áll, s messze néz el,
Éppen szövetséget köt a fényes éggel.

Állnak még a régi falak, a templomok,
Az egyik keresztet tart, a másik csillagot,
Áll a kastély is. Romjaiból kelt életre,
És árasztja illatát mesés rózsakertje.

A Szakajtás felől a szél a béke titkát súgja,
S a csicsói ember, - kinek erre visz az útja -
Meghallja ezt, a szívébe rejti el,
Megható kép, hogy beéri ennyivel.

Szülőföld! Előtted nincsen ereje a szónak,
Mégis: belőled Isten igéi szólnak,
Csicsó! Lelkekből kifaragott ősi ének,
Mondj nekünk még, mondj szép meséket!

Köszönjük mindenkinek, aki az újságunk szerkesztésében részt vett. Köszönjük.

A szerkesztők: Androvics Adrianna,
ifj. Bödők Károly, ifj. Deák István,
Nagy Amália

ISSN 1339-5300, Čičov o.z. - Csicsó P.T.
946 19 Čičov, Dunajská 46/16, Slovakia

Elérhetőség:

info@csicso.eu, www.csicso.eu

*Áldott ünnepeket és békés, boldog új
esztendőt kíván a szerkesztőség!*

Kedves csicsóiak és azok, akik szív- ügyüknek tartják településünk sor- sát!

A Csicsói Hírmondó 2022. december 21-én ünnepli 10 éves születésnapját. Az évek során az újság adományokból tartotta fent magát.

Településünk írott krónikája évente 3-4-szer jelent meg 8-12 A4-es oldalon, 450 példányban. Szerkesztőcsapata eddig is és ezek után is önkéntes munkával szeretné kiadni.

Sajnos a válság elérte újságunkat. Anyagi hozzájárulásukat kérjük a kiadáshoz, melyek a nyomtatási költségeket fedeznék.

Ha adománya eléri a 10 EUR értéket, viszonzásul önnek adományozzuk a Csicsói történetek 2. vagy 3., vagy 4. kötetének egy példányát.

Ha adománya eléri az 50 EUR-t, úgy a Csicsói történetek 5. kiadását ajánljuk fel, Csicsó képes krónikáját, mely 160 színes oldalon mutatja be településünket.

A számlaszám tulajdonosa:

Čičov o.z. - Csicsó p.t. (Cím: 946 19
Čičov, Dunajská ulica 46/16 IČO:
42427703)

Poštová Banka a.s.

SK78 6500 0000 0000 2055 7033

Swift kód: POBNSKBA

Kérdés esetén kérem keressen bennünket bizalommal. Facebook üzenet: <https://www.facebook.com/CsicoiHirmondofelvidek>

Támogatásukat előre is köszönjük!